

De aceeași autoare:

Piggy, o purcelușă isteață

Sky, un cățeluș infometat

Lucky, un mieluț puternic

Ducky, o rătușcă prietenoașă

HELEN PETERS

Ilustrații de
ELLIE SNOWDON

Traducere din limba engleză de
ADRIANA BĂDESCU

CAPITOLUL UNU

Las-o jos!

— Bravo, Piggy! spuse Jasmine aplecându-se să o scarpine pe purcelușă între urechi. Bravo, fetiță!

Alături de Tom, cel mai bun prieten al ei, Jasmine dădea ocol celui mai întins câmp al fermei Stejarul cel bătrân, verificând turma de oi a tatălui ei. Era o dimineață frumoasă de martie, cu cerul de un albastru pal superb, cu nori pufoși în înaltul lui.

Oile aveau să fete luna următoare și trebuiau verificate de două ori pe zi, pentru ca nu cumva

vreuna să aibă probleme. Jasmine o lua întotdeauna pe Piggy cu ea în aceste tururi. Luase purcelușa de la o altă fermă, imediat după ce venise pe lume, și o îngrijise până când se mai înzdrăvenise. Acum, după patru luni, Piggy trăia fericită în livada de lângă casă, dar îi plăcea mult să iasă la plimbare cu Jasmine.

— Oaia de colo nu se mai poate întoarce! exclamă Tom, arătând spre marginea câmpului.

O mioară se răsturnase pe spate și se zvârcolea dând din picioare, în încercarea de a reveni în poziție normală.

Cei doi copii se apropiară în fugă de biata oiă, urmați îndeaproape de Piggy.

— Probabil că s-a rostogolit ca să se scarpine pe spate, spuse Jasmine. Se mișcă atât de greoi pentru că are un miel în pântec. Şezi, Piggy! îi ceru ea purcelușei când ajunseră lângă oaie.

Piggy se așeză cuminte și așteptă.

— O să te ajutăm să te ridici, îi spuse Jasmine oii. Doar nu vrem să fii atacată de vreo vulpe ori de vreun bursuc, nu?

Ducky, o rătușcă prietenoasă

Copiii își strecură mâinile sub trupul mioarei, care se ridică în picioare și se urni pe dată, îndepărându-se rapid, fără să se uite în urmă. Jasmine o privi încântată, însă Tom se încruntă uitându-se spre malul râului.

— E un câine acolo.

Pe latura îndepărtată, pajiștea era mărginită de un râu, pe malurile căruia creșteau copaci și tufărișuri. Câteva oi pășteau liniștite acolo când, dintr-o dată, o luară la fugă peste câmp, behăind speriate.

Jasmine zări ceva maroniu zvâcnind între tufișuri.

— E fără lesă, pe un câmp plin de oi, observă ea. Trebuie să fie un câine fără stăpân. Du-te tu repede și cheamă-l pe tata. Eu stau aici, să-l gonesc dacă încearcă să atace mioarele.

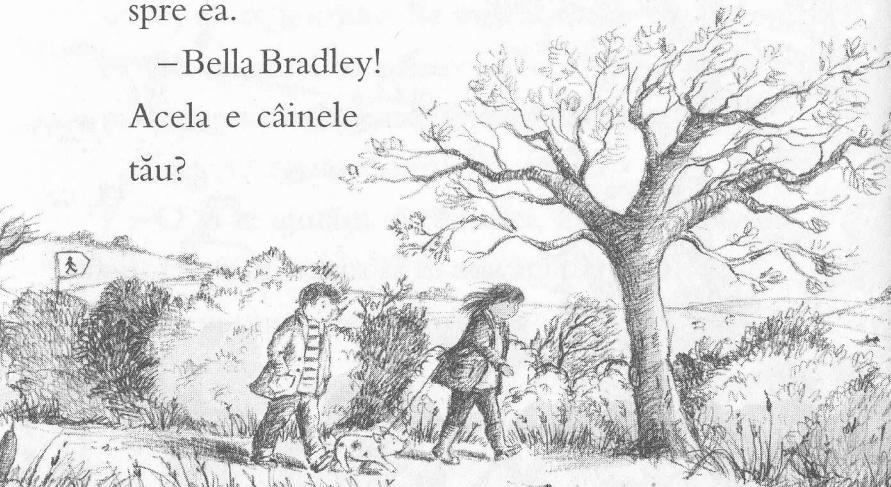
— Ah! o întrerupse Tom. Uite! Pun pariu că-i al ei.

O fată cu cizme de cauciuc mov și o jachetă neagră cu blâniță la glugă mergea pe poteca de pe malul râului. O fată pe care Jasmine și Tom o cunoșteau foarte bine. Era Bella Bradley, cea mai nesuferită colegă de clasă.

Jasmine se înfurie. Însfăcă lesa lui Piggy și porni spre ea.

— Bella Bradley!

Acela e câinele tău?

Ducky, o rătușcă prietenoasă

Fata abia dacă îi aruncă o privire.

— Päääi, se strâmbă ea. Al cui să fie? Nu mai văd pe altcineva primpjur.

— Ai face bine să-l ții în lesă.

— De ce, mă rog?

— Pentru că oile noastre sunt gestante. Dacă începe câinele tău să le fugărească riscă să piardă mieii.

— Câinele meu nu fugărește oi. Iar tu nu poți să-mi spui mie ce să fac!

Și se îndepărta de-a latul câmpului.

Fierbând de mânie, Jasmine tocmai se pregătea să riposteze, când dinspre râu izbucni o hârmălaie de chirăielii și fâlfâit de aripi. Se întoarse grăbită să vadă ce se întâmplase.

Terierul Bellei țășni dintre tufișuri. Ținea între dinți o rață care măcănea disperată, bătând din aripi.

— Hei! strigă Jasmine. Las-o jos!

Apoi fugi împreună cu Tom peste câmp, după câinele cu rață în bot. Tom luă de jos un bulgăre de pământ și-l azvârli spre terier, dar nu-l nimeri. Când ajunse la gardul viu, câinele dădu drumul raței și se strecură în desis. Jasmine și Tom se lăsară în genunchi lângă biata pasare. Era o rață sălbatică. Jasmine își puse palmele pe pieptul ei moale și cald.

Sub pene nu se simtea nicio mișcare.

Inima nu-i mai bătea.

— E moartă, spuse Jasmine. Câinele a ucis-o.

CAPITOLUL DOI

Dacă avea ouă pe care le clocea?

Tom sări în picioare. Jasmine nu-l mai văzuse niciodată atât de furios.

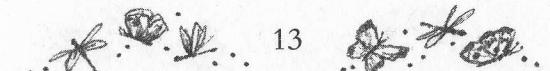
— Hei! strigă el.

Bella continuă să-și vadă de drum.

— Rupert! își strigă ea câinele. Rupert, vino aici!

— Rupert? pufni Tom. Ce nume prostesc pentru un câine!

Jasmine se ridică și ea, ținând rață în brate. Porni în fugă peste câmp, iar Tom o urmă, împiedicându-se amândoi în brazdele de pământ, însotiti de Piggy care alerga pe lângă ei.

— Hei! strigă Tom din nou.

Câinele tot nu apăruse, aşa că Bella se văzu nevoită să încetinească pasul. Jasmine și Tom o ajunseră din urmă.

— Câinele tău, îi spuse Jasmine tăindu-i calea, a omorât această rață.

Bella aruncă o privire sfidătoare spre leșul păsării.

— Și? replică ea. E doar o rață. Nu e tocmai o specie rară!

— Dar ce legătură are asta? Dacă avea ouă pe care le clocea?

— Și ce dacă?! exclamă Bella, după care se răsuci spre Tom: Iar tu, nu mai face poze! Nu știi că e nepoliticos să fotografiezi pe cineva fără permisiune?

— Dar tu nu știi că e nepoliticos să ucizi un animal fără permisiune? ripostă Tom îndrepându-și telefonul spre fața ei și apăsând din nou declanșatorul camerei foto.

— O să te reclamăm, spuse Jasmine. N-o să scapi aşa ușor.

Ducky, o rătușcă prietenoasă

— Vai! făcu Bella, prefăcându-se că tremură. Ce frică mi-e!

Apoi îi privi disprețuitor și se îndepărta. Terierul ieși din deseșul gardului viu și alergă spre ea. Tom reuși să-l fotografieze și pe el de câteva ori.

— Nu pot s-o sufăr! declară Jasmine.

— Cel puțin, o putem reclama la poliție. O s-o învețe ei minte, spuse Tom punându-și telefonul în buzunar și mânând trupul raței. Biata de ea!

— Trebuie să căutăm pe malul râului, poate avea ouă în cuib.

— Sau poate chiar boboci. Îi vom lua acasă și-i vom îngrijii.

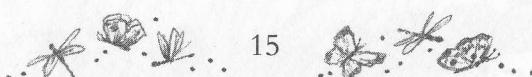
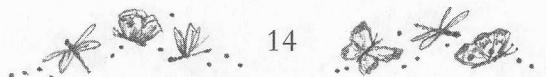
— Cred că e prea devreme pentru boboci. Mai degrabă vom găsi ouă.

Chipul lui Tom se lumină.

— Dacă am găsi ouă, le-am pune în incubator la colcit.

Jasmine se încruntă, gânditoare.

— Cred că noi nu avem incubator.

—Are Angela unul. O cunoști, mătușa mea. Uneori pune în el ouă de găină. Dar acum cred că nu-l folosește. Sunt sigur că ar fi de acord să ni-l împrumute.

—Dar trebuie să găsim ouăle repede, dacă vrem să le salvăm. Dacă apucă să se răcească, nu vor mai putea scoate pui.

Când ajunseră aproape de malul râului, Jasmine se opri și cercetă cu privirea tufărișurile.

—Pe aici a zbughit-o câinele?

—Nu sunt sigur, se gândi o clipă Tom, încruntând din sprâncene.

—Cred că pe aici, pe undeva.

Tom se aplecă dintr-odată și culese de pe jos două pene cafenii, mici și un smoc de puf alb.

—Fulgi și pene de rată, spuse Jasmine. Deci aici trebuie să fi fost.

Își făcură loc printre crengile gardului viu, urmând o dără de pene, până când ajunseră foarte aproape de râu.

—Uite! strigă Jasmine zărand cuibul.

Ducky, o rătușcă prietenoasă

Se afla într-o adâncitură, între rădăcinile de la suprafață ale unui copac. Deși nu mai era întreg, era cel mai frumos cuib pe care-l văzuse vreodata. Deasupra stratului de iarbă și frunze, căptușit cu fulgi moi și pufoși de rată, ședeau patru ouă perfecte, de un verde-deschis.

Jasmine se aplecă și pipăi unul dintre ele.

—Sunt calde încă.

